

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Oto Kubeše a soudkyň Mgr. Kateřiny Boudníkové a JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **AC Sparta Praha fotbal, a.s.**, IČO 46356801
sídlem Tř. Milady Horákové 1066/98, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Rotreklem
sídlem Milady Horákové 329/26, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **R. H.**, narozený dne X
bytem X
adresa pro doručování X
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Kolářem
sídlem 28. října 661, 263 01 Dobříš

o zaplacení 50 000 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 26. 7. 2022, č. j. 17 C 85/2022 – 52

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že pro částku 25 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 25 000 Kč od 11. 5. 2022 do zaplacení se žaloba zamítá; v dalším se v tomto výroku potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

1. Rozsudkem uvedeným v záhlaví soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 50 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 50 000 Kč od 11. 5. 2022 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Dalším výrokem (II.) uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14 842 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání žalovaný. V odvolání namítá, že je pravdou, že došlo k tomu, že vstoupil do prostor, kam vstupovat neměl, nikam však nevnikl a nechoval se nijak nevhodně. Prostor, do něhož vstoupil, nebyl v době, kdy do něj vstupoval, uzavřený ale byl volně přístupný. Žalovaný žalobkyni svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu, v současné době je nezaměstnaný a pokuta 50 000 Kč je pro něj prakticky likvidační. Nemá žádný majetek a takovouto pokutu ani není schopen žalobkyni uhradit. V daném smluvním vztahu je slabší stranou, jen si koupil vstupenku a šel na fotbal. O případné smluvní pokutě nic nevěděl. V rámci spotřebitelské smlouvy, ujednání zakládající smluvní pokutu, nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek. Vzhledem k tomu, že žalovaný neměl žádný motiv způsobit žalobkyni nějaký problém, je namístě smluvní pokutu moderovat, a to až do výše škody, kdy žalobkyni žádná škoda nevznikla. V průběhu odvolacího jednání pak žalovaný namítl další důvod, pro který nelze nároku žalobkyně vyhovět, a to ten, že podání žaloby žalobkyní v této věci, je výkonem práva v rozporu s dobrými mravy. Žalovaný tak navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu zamítne.
3. Žalobkyně se k podanému odvolání vyjádřila s tím, že žalovaný vniknul do uzavřeného prostoru, což bylo doloženo v řízení před soudem prvního stupně předloženými důkazy. Každý návštěvník zakoupením vstupenky na Stadion nebo vstupem na Stadion uzavírá smlouvu, jejímž obsahem je závazek žalobkyně umožnit vstup na Stadion a účast na sportovním utkání a závazek každého návštěvníka, včetně žalovaného, zaplatit stanovené vstupné. Jedná se o smluvní vztah soukromoprávní povahy mezi vlastníkem či provozovatelem Stadionu a jeho návštěvníkem, kdy vlastní provozovatel Stadionu umožňuje návštěvníkovi vstup do prostoru Stadionu za jím stanovených podmínek, za účelem sledování sportovního utkání. Žalobkyně pak s ohledem na akci konanou v jejím soukromém prostoru stanovuje závazná pravidla chování, za účelem zajištění pořádku a bezpečnosti při konání dané akce. V § 1 odst. 2. Návštěvního řádu je ujednáno, že zakoupením vstupenky na Stadion nebo vstupem na Stadion jsou pro každého návštěvníka závazná pravidla a ujednání obsažená v Návštěvním řádu, tedy každý návštěvník vstupem na Stadion vyjadřuje, že se zcela a řádně seznámil s Návštěvním řádem, že mu zcela porozuměl, souhlasí s ním, tedy s jeho obsahem a veškerými v něm stanovenými podmínkami, zavazuje se jej respektovat a dodržovat a považuje jej pro sebe za zcela závazný a výslovně pak souhlasí s povinností uhradit případné smluvní pokuty ve smyslu ustanovení § 6 odst. 3. Návštěvního řádu. Smlouvu uzavřená mezi vlastníkem, provozovatelem sportovního Stadionu a jeho návštěvníkem, není typickou spotřebitelskou smlouvou. Ustanovení občanského zákoníku na ochranu spotřebitele neslouží a nemohou sloužit jako obecný prostředek pro beztretnost a nepostižitelnost osob v postavení spotřebitele, zejména v případech úmyslného a závažného porušování závazků a právních předpisů. Ustanovení na ochranu spotřebitele neobsahují a nelze z nich ani dovodit, že by nešlo se spotřebitelem ujednat sankci a tuto následně vymáhat. I spotřebitel je osobou s právní subjektivitou a odpovědností za svá jednání a je tak schopen právně účinně přebírat i sankční závazky za porušení svých povinností. Je-li ujednána smluvní pokuta, musí být způsob jejího sjednání i její výše souladná s platnou právní úpravou, tedy spotřebitel musí mít možnost se se smluvní pokutou a její výší dopředu seznámit a musí mít možnost takovouto smlouvu neuzavřít. V projednávaném případě smluvní pokuta popsáním zákonným požadavkům zcela vyhovuje. Z povahy věci je vyloučené, resp. technicky neproveditelné, uzavírat smlouvy s jednotlivým návštěvníky sportovních akcí v písemné formě tak, aby smlouva byla opatřena podpisem spotřebitele. Návštěvní řád má povahu obchodních podmínek ve smyslu ustanovení § 1751 o. z., pro jejich platnost a účinnost tak mezi

stranami smluvního vztahu je podstatné, aby měl žalovaný možnost se s nimi řádně seznámit předtím, než dojde k uzavření smlouvy. Žalobkyně i s přihlédnutím na specifika tohoto smluvního vztahu učinila vše potřebné k tomu, aby se žalovaný s obsahem Návštěvního řádu mohl seznámit, nicméně jej nemůže donutit, aby tak skutečně učinil a Návštěvní řád si přečetl. Smluvní pokuty jsou součástí Návštěvního řádu, který stanovuje závazná pravidla chování pro návštěvníky Stadionu a je umístěn u každého vstupu na Stadion a to viditelným, v podstatě nepřehlédnutelným, způsobem a na viditelném místě, dále je dostupný na webových stránkách žalobkyně a upozornění na smluvní pokuty dle Návštěvního řádu je uvedeno na každé vstupence. Smluvní pokuty uvedené v Návštěvním řádu směřují výlučně k zajištění plnění povinností v podobě pravidel chování na Stadionu, kdy tato pravidla chování v zásadě odráží běžné zásady a pravidla slušného chování, která platí obecně i mimo stadion a kterým tak je ve většině případů poskytována ochrana i právními předpisy. Smluvními pokutami jsou tak zajištěny povinnosti, jež směřují k ochraně veřejného pořádku, důstojnosti a zdraví návštěvníků a k ochraně majetku, tedy zájmů, jež mají prioritní význam. V ujednáních o smluvních pokutách nelze spatřovat ani nepřiměřenou nerovnováhu v právech a povinnostech, smluvním pokutám, tak jak jsou koncipovány, nemůže být vystaven žádný návštěvník, který bude respektovat a dodržovat pravidla slušného chování a tím i povinnosti plynoucí mu z Návštěvního řádu. Smluvní pokuty jsou v Návštěvním řádu nastaveny tak, aby splňovaly funkci smluvních pokut především jako prostředku prevence a odrazení od porušování povinností. Aby tyto funkce mohla smluvní pokuta plnit, musí být její výše pro běžného návštěvníka citelná, nikoliv však neadekvátní. Smluvní pokuty žalobkyně stanovené jsou dle jejího názoru v souladu s judikaturou NS ČR. Moderace smluvní pokuty tak v projednávané věci nepřichází v úvahu, po žalovaném v tomto řízení vymáhaná smluvní pokuta v rozporu s dobrými mravy není, navíc námitka dobrých mravů v řízení před soudem prvního stupně vůbec nezazněla. Žádné zákonné ustanovení právo na zaplacení zákonných úroků z prodlení ze smluvní pokuty nevyklučuje, smluvní pokuta je dluhem jako každý jiný dluh. Žalobkyně tak navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 212 věta první o. s. ř. v celém rozsahu dle ustanovení § 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je částečně důvodné.
5. Z obsahu spisu má odvolací soud zjištěno, že žalobkyně se žalobou podanou k soudu prvního stupně dne 19. 5. 2022 domáhala po žalovaném zaplacení částky 50 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 50 000 Kč od 11. 5. 2022 do zaplacení a náhrady nákladů řízení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobu odůvodnila tím, že je provozovatelem fotbalového Stadionu AC Sparta Praha, označovaného též jako Generali Česká pojišťovna Arena (dále též „Stadion“), který slouží veřejnosti ke sledování fotbalových utkání, přičemž základní závazná pravidla chování návštěvníků jsou upravena Návštěvním řádem Stadionu (dále též „Návštěvní řád“), který je umístěn u každého vstupu na Stadion na viditelném místě. Žalovaný dne 18. 8. 2019 po skončení fotbalového utkání mezi fotbalovými kluby AC Sparta Praha a FC Baník Ostrava, kdy druhého jmenovaného klubu je fanouškem, okolo 17.20 hodin vniknul do uzavřeného prostoru na vnější části ochozu stadionu, přičemž takové jednání je zakázáno. Žalovaný tak porušil závazná pravidla chování stanovená pro návštěvníky Stadionu Návštěvním řádem a za toto jednání byl uznán vinným přestupkem, a to dne 15. 11. 2019, kdy přestupkové řízení bylo ukončeno uložením pokuty za přestupek proti veřejnému pořádku. Vzhledem k tomu, že svým jednáním žalovaný porušil návštěvní řád, vznikla mu povinnost zaplatit žalobkyni smluvní pokutu ve výši 50 000 Kč. Přestože byl žalovaný výzvou k zaplacení smluvní pokuty ze dne 21. 3. 2022 vyzván k úhradě smluvní pokuty, tu nezaplatil a žalobkyni nezbývá, než se svých nároků domoci soudní cestou.
6. Žalovaný zůstal v řízení před soudem prvního stupně zcela nečinný, soud prvního stupně ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

7. Z Návštěvního řádu Stadionu účinného od 20. 6. 2018 bylo soudem prvního stupně zjištěno, že ten byl vydán žalobkyní a jeho účelem je zejména zajištění ochrany, bezpečnosti, zdraví a majetku a ochrany pořádku na Stadionu a rovněž zabezpečení pokud možno ideálních podmínek průběhu všech akcí, které se budou na Stadionu konat. Současně je v Návštěvním řádu uvedeno, že každý návštěvník zakoupením vstupenky nebo svým vstupem do Stadionu vyjadřuje, že se zcela a řádně seznámil s Návštěvním řádem, že mu porozuměl, souhlasí s ním, tedy s jeho obsahem a veškerými v něm stanovenými podmínkami, zavazuje se jej respektovat a dodržovat a považuje jej pro sebe za zcela závazný a výslovně pak souhlasí zejména s povinností uhradit případné smluvní pokuty. V Návštěvním řádu je pak výslovně uveden zákaz vstupovat do oblastí, které nejsou pro návštěvníky povoleny, resp. vstupovat do oblastí, kam návštěvník nemá platné povolení (vstupenku). Každý, kdo takový zákaz poruší, je povinen zaplatit žalobkyni smluvní pokutu ve výši 50 000 Kč.
8. Ze vstupenky na Stadion ze dne 9. 3. 2019 na jiné fotbalové utkání bylo soudem prvního stupně zjištěno, že její součástí je i výňatek z obecných obchodních podmínek pořadatele pro nákup vstupenek pro sezonu 2018/2019 a upozornění na povinnost dodržovat Návštěvní řád a na sankce v podobě smluvní pokuty za jeho porušení.
9. Ze zprávy Obvodního ředitelství Policie Praha 1 ze dne 4. 10. 2019 bylo soudem prvního stupně zjištěno, že žalovaný byl ztotožněn na kamerovém systému pořízeném dne X. X. 2019 na fotbalovém Stadionu žalobkyně, jak po skončení utkání mezi kluby AC Sparta Praha a FC Baník Ostrava vnikl společně s dalšími fanoušky do uzavřených prostor na vnější část ochozu stadionu, přičemž tímto jednáním mohl porušit Návštěvní řád Stadionu. Z vyrozumění Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 ze dne 4. 10. 2019 bylo soudem prvního stupně zjištěno, že žalovaný se aktivně neúčastnil výtržností ostatních fanoušků, jeho prohřeškem bylo vniknutí do uzavřeného prostoru na vnější části ochozu Stadionu, které lze považovat za porušení Návštěvního řádu Stadionu.
10. Z protokolu o ústním jednání na Úřadu Městské části Praha 7 ze dne 15. 11. 2019 a z bloku na pokutu z téhož dne soud prvního stupně zjistil, že žalovanému byla na místě příkazem uložena pokuta ve výši 300 Kč, neboť se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. i) zákona č. 251/2016 Sb., a to tím, že dne X. X. 2019 v době okolo 17.20 hod. na Stadionu v rozporu s návštěvním řádem vnikl do uzavřeného prostoru na vnější části ochozu, čímž narušil veřejný pořádek porušením podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních akcí.
11. Z manuálu pro fotbalové kluby bylo soudem prvního stupně zjištěno, že v návštěvním řádu je možnost zakotvit, aby si smluvní strany pro případ porušení smluvené povinnosti ujednali smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak výše smluvní pokuty bude určena a že smluvní pokutu lze požadovat bez ohledu na to, zda porušením tvrzené povinnosti vznikla škoda.
12. Z dopisu žalobkyně ze dne 21. 3. 2022 a z kopie doručanky soud prvního stupně zjistil, že žalobkyně dne 30. 3. 2022 odeslala žalovanému výzvu k úhradě smluvní pokuty, žalovaný si tento dopis nevyzvedl, zásilka byla vrácena žalobkyni zpět dne 20. 4. 2022.
13. Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobkyni vznikl nárok na zaplacení smluvní pokuty dle ustanovení § 2048 a násl. o. z., když žalovaný porušil Návštěvní řád tím, že dne X. X. 2019 vnikl společně s dalšími fanoušky do uzavřených prostor na vnější části ochozu Stadionu, přičemž za toto porušení Návštěvního řádu je stanovena, právě Návštěvním řádem, smluvní pokuta ve výši 50 000 Kč.
14. Soud prvního stupně tak žalobě vyhověl nejen na jistinu ale též na požadovaném úroku z prodlení a v řízení před soudem prvního stupně úspěšně žalobkyni současně přiznal plnou náhradu nákladů řízení v určené výši.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

15. Pokud jde o zjištěný skutkový stav, tak odvolací soud zcela odkazuje na důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně, popsané v odůvodnění napadeného rozsudku s tím, že je třeba též zohlednit konkrétní chování žalovaného na Stadionu, vycházející z důkazů založených žalobkyní do spisu před rozhodnutím soudu prvního stupně, což principům koncentrace řízení a neúplné apelace rozhodně neodporuje.
16. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou č. bloku X ze dne 15. 11. 2019, obsahujícího podpis žalovaného, kterým žalovaný souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, má odvolací soud za zjištěné, že žalovaný byl pravomocně odsouzen za přestupek, přičemž mu byla uložena pokuta ve výši 300 Kč. Popis skutku přestupku je v bloku na pokutu popsán tak, že dne X. X. 2019 okolo 17.20 hodin na Stadionu vnikl žalovaný do uzavřené části ochozu, čímž z nedbalosti narušil veřejný pořádek porušením podmínek na ochranu veřejného pořádku při sportovních akcích. Toto jeho jednání je pak přestupkem podle § 50 odst. 1 písm. i) zákona č. 251/2016 Sb.
17. Do protokolu o ústním jednání, konaném na Odboru správních agend úřadu Městské části X dne 15. 11. 2019, žalovaný jako obviněný z přestupku uvedl, že neví, že to tam bylo nějak zavřené, když odcházel ze Stadionu, byl už konec, najednou začali všichni utíkat, policie taky a z ničeho nic ležel v poutech. Sám neví, že by něco udělal. Měl vypito asi 8 nebo 9 piv, závěrem ústního jednání žalovaný prohlásil, že souhlasí s vyřízením věci příkazem na místě uložením pokuty ve výši 300 Kč.
18. Ze zprávy Policie ČR, Obvodní ředitelství Policie X ze dne 4. 10. 2019 má odvolací soud za zjištěné, že na kamerovém záznamu pořízeném dne 18. 8. 2019, který zachycuje jednání fanoušků FC Baník Ostrava, byl též ztotožněn žalovaný, který měl kolem krku šálu klubu FC Baník Ostrava. Ze záznamu je patrné, že žalovaný vnikl společně s dalšími fanoušky poblíž sektoru hostů do uzavřeného místa na vnější části ochozu Stadionu, kde se následně někteří z fanoušků dopustili přečinu výtržnictví tím, že hrubě lomcovali mříží a házeli pивní sudy. Sám žalovaný se však této výtržnosti aktivně nezúčastnil, byl jí pouze přítomen. Svým jednáním pak nenaplnil všechny zákonem vyžadované znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví, mohl porušit Návštěvní řád Stadionu.
19. Z vyrozumění Obvodního Státního zastupitelství pro X ze dne 4. 10. 2019 má pak odvolací soud za zjištěné, že státní zástupkyně tohoto obvodního státního zastupitelství byl spisový materiál vrácen Úřadu městské části X, Odboru správních agend, neboť státní zástupkyně dospěla k závěru, že ve věci se nejedná o podezření ze spáchání žádného trestného činu, když žalovaný jako podezřelý se aktivně nezúčastnil jednání ostatních fanoušků, kteří lomcovali mříží a házeli pивní sudy. Jeho jediným prohřeškem bylo vniknutí do uzavřeného prostoru na vnější části ochozu Stadionu, které lze považovat za porušení Návštěvního řádu Stadionu.
20. Z Návštěvního řádu Generali Areny má odvolací soud za zjištěné, že ten je účinný od 20. 6. 2018. Dle § 1 odst. 1. tento Návštěvní řád vydaný žalobkyní určuje základní závazná pravidla chování všech návštěvníků Stadionu AC Sparta Praha, kteří do jeho areálu vstupují a využívají jeho zařízení. Dle § 1 odst. 2. účelem Návštěvního řádu je zejména zajištění ochrany a bezpečnosti zdraví a majetku a ochrany pořádku na Stadionu a rovněž zabezpečení pokud možno ideálních podmínek průběhu všech akcí, které se budou na Stadionu konat. Účelem Návštěvního řádu je též zajištění příjemné sportovní a společenské atmosféry na Stadionu. Vstupenkou, není-li stanoveno jinak, se v Návštěvním řádu myslí i permanentní vstupenka, každý návštěvník zakoupením vstupenky anebo svým vstupem do Generali Areny vyjadřuje, že se zcela a řádně seznámil s Návštěvním řádem, že mu zcela porozuměl, souhlasí s ním, tedy s jeho obsahem a veškerými v něm stanovenými podmínkami, zavazuje se jej respektovat a dodržovat a považuje jej pro sebe za zcela závazný a výslovně pak souhlasí zejména s povinností uhradit případné smluvní pokuty ve smyslu ustanovení § 6 odst. 3. Návštěvního řádu. V § 6 odst. 2. písm. c) Návštěvního řádu je uvedeno, že návštěvníkům se zakazuje vstupovat do oblastí, které nejsou pro návštěvníky povoleny (např. hrací plocha, zázemí

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

Stadionu, vnitřní prostory, místnosti funkcionářů), resp. vstupovat do oblastí, kam návštěvník nemá platné povolení (vstupenku). V § 6 odst. 4. Návštěvního řádu je pak zakotvena smluvní pokuta ve výši 50 000 Kč za každé jednotlivé porušení ustanovení § 6 odst. 2. písm. c), n), o) Návštěvního řádu, kterou je povinen každý, kdo poruší zákaz či omezení, uhradit společnosti AC Sparta Praha fotbal a. s. Z Kopie vstupenky ze dne 9. 3. 2019 má odvolací soud za zjištěné, že na zadní straně vstupenky je uveden výňatek z obecných obchodních podmínek pořadatele pro nákup pro sezonu 2018/2019, vydaný žalobkyní. V bodě 7. výňatku z obecných obchodních podmínek je pak uvedeno, že majitel, resp. držitel vstupenky, je povinen dodržovat Návštěvní řád Stadionu, zejména pak pokyny pořadatelské a bezpečnostní služby. Při porušení návštěvního řádu Stadionu je splatná smluvní pokuta v příslušné výši; ostatní práva provozovatele zůstávají nedotčena (zejm. právo na náhradu škody). Návštěvní řád Stadionu je k dispozici na www.sparta.cz a před vstupem do Stadionu. Vydá-li provozovatel v souvislosti s konáním akce písemné pokyny pro návštěvníky Stadionu, budou takové pokyny provozovatele k dispozici na internetových stránkách provozovatele a majitel, resp. držitel vstupenky, je povinen těchto dbát a řídit se jimi.

21. Z manuálu, který doplňuje a rozvádí obdobný materiál vypracovaný Ministerstvem vnitra v roce 2008, odvolací soud zjistil, že jeho cílem je reagovat na vývoj v oblasti diváckého násilí a zejména na základě poznatků jednotlivých fotbalových klubů poskytnout ucelený výklad právního rámce k zajištění bezpečnosti na fotbalových stadionech a s tím spjatých nejasností.
22. Z výzvy k úhradě smluvní pokuty ze dne 21. 3. 2022 má odvolací soud za zjištěné, že žalobkyně žalovaného touto výzvou vyzvala k úhradě smluvní pokuty ve výši 50 000 Kč, a to nejpozději do 30 dnů od doručení této výzvy. Žalovaný si tuto záležitost, jak vyplývá z doručení, doručovanou na adresu jeho trvalého pobytu, uloženou dne 31. 3. 2022, nevyzvedl, záležitost pak byla dne 20. 4. 2022, jako nevyzvednutá, vrácena žalobkyni.
23. Dle ustanovení § 2048 odst. 1 o. z. ujednají-li strany pro případ porušení smlouvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda. Smluvní pokuta může být ujednána i v jiném plnění než peněžitém.
24. Dle ustanovení § 2051 o. z. nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu může soud na návrh dlužníka snížit s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti až do výše škody vzniklé do doby rozhodnutí porušením té povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta. K náhradě škody, vznikne-li na ni později právo, je poškozený oprávněn do výše smluvní pokuty.
25. Dle ustanovení § 419 o. z. spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná.
26. Dle ustanovení § 1813 o. z. má se za to, že zakázaná jsou ujednání, která zakládají v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv nebo povinností stran v neprospěch spotřebitele. To neplatí pro ujednání o předmětu plnění nebo ceně, pokud jsou spotřebiteli poskytnuty jasným a srozumitelným způsobem.
27. Dle ustanovení § 1815 o. z. k nepřiměřenému ujednání se nepřihlíží, ledaže se jej spotřebitel dovolá.
28. Dle ustanovení § 1725 o. z. smlouva je uzavřena, jakmile si strany ujednaly její obsah. V mezích právního řádu je stranám ponecháno na vůli svobodně si smlouvu ujednat a určit její obsah.
29. Dle ustanovení § 1746 odst. 2 o. z. strany mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště jako typ smlouvy upravena.
30. Dle ustanovení § 1751 odst. 1 o. z. část obsahu smlouvy lze určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

31. Odvolací soud z pohledu výše citovaných ustanovení a vzhledem k tomu, že vztah mezi žalobkyní a žalovaným je nepochybně vztahem spotřebitelským, posuzoval průběh kontraktačního procesu mezi žalobkyní a žalovaným a v poměrech projednávané věci zejména tu skutečnost, zda smluvní pokuta sjednaná ve výši 50 000 Kč za žalovaným prokázané porušení povinnosti Návštěvního řádu, je platným a současně přiměřeným ujednáním, zakládajícím žalovanému povinnost tuto smluvní pokutu žalobkyni uhradit.
32. Zakoupením vstupenky žalovaným a jeho následným vstupem na Stadion žalobkyně byla nepochybně mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena nepojmenovaná smlouva ve smyslu ustanovení § 1746 odst. 2 o. z. Vzhledem k tomu, že žalovaný jako návštěvník Stadionu nemá možnost se blíže k podmínkám smluvního vztahu vyjádřit a tento vztah ovlivnit, je nepochybně na smluvní vztah mezi žalobkyní a žalovaným třeba nahlížet jako na vztah uzavíraný adhezním způsobem tak, jak upravuje ustanovení § 1798 a násl. o. z.
33. Dle ustanovení § 1799 o. z. doložka ve smlouvě uzavřené adhezním způsobem, která odkazuje na podmínky uvedené mimo vlastní text smlouvy, je platná, byla-li slabší strana s doložkou a jejím významem seznámena nebo prokáže-li se, že význam doložky musela znát.
34. Přestože se právní vztah mezi žalobkyní jako fotbalovým klubem a vlastníkem stadionu a žalovaným jako návštěvníkem konkrétní sportovní akce řídí principy soukromého práva a vychází ze smluvního vztahu fotbalového klubu a návštěvníka, přičemž se nepochybně jedná o vztah spotřebitelský, tak charakter tohoto smluvního vztahu obsahuje určitá specifika, na tento smluvní vztah nejsou beze zbytku aplikovatelné závěry vyslovené Ústavním soudem např. v nálezu sp. zn. I. ÚS 3512/11, týkající se ujednání o smluvní pokutě ve spotřebitelské smlouvě.
35. Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným jako fotbalovým klubem a návštěvníkem konkrétní sportovní akce nejde zásadně o ekonomický zájem spotřebitele, v tomto případě návštěvník fotbalového utkání v postavení spotřebitele, má možnost za stanovených podmínek navštívit konkrétní fotbalové utkání, kdy tento svůj zájem reagující na nabídku žalobkyně jako fotbalového klubu, projeví tím, že se žalobkyní uzavře smlouvu zakoupením vstupenky a následným vstupem na stadion. Přestože žalobkyně je v tomto směru ve výhodnějším postavení oproti žalovanému, tak právě s ohledem, že na straně žalovaného nehrozí uzavřením smlouvy žádná ekonomická újma, je třeba se na ujednání Návštěvního řádu a na jejich platnost dívat též pohledem praktického života se současným respektováním toho, že povinnosti vlastníka nebo provozovatele sportovního zařízení jsou dány zákonem.
36. Ustanovení § 7a zákona č. 115/2001 Sb. stanoví, že vlastníky sportovního zařízení nebo osoba oprávněná vlastníkem využít sportovní zařízení k uspořádání sportovního podniku, jsou povinni, je-li to nezbytné pro bezpečnost osob a majetku ve sportovním zařízení, přijmout potřebná opatření k zajištění pořádku v průběhu sportovního podniku a vydat a zveřejnit návštěvní řád, ve kterém podle místních podmínek stanoví zejména pravidla pro vstup návštěvníků a osob bezprostředně vykonávajících pořadatelskou službu ve sportovním zařízení.
37. Žalobkyně takovýto Návštěvní řád vydala, na posuzovanou věc se vztahuje Návštěvní řád účinný od 20. 6. 2018. Úplné znění Návštěvního řádu se pak nachází na několika místech Stadionu u pokladen, kde si návštěvníci zakupují vstupenky a současně též u jednotlivých vstupů na Stadion. Každý návštěvník stadionu tak má možnost se s Návštěvním řádem seznámit ještě předtím, než si zakoupí vstupenku, případně poté, než vstoupí na Stadion a fakticky uzavře se žalobkyní nepojmenovanou smlouvu, která mu umožňuje účastnit se konkrétního fotbalového utkání. Kromě toho, jak vyplývá z nezpochybněných tvrzení žalobkyně, je Návštěvní řád též uveden na webových stránkách žalobkyně.
38. Současně se odkaz na Návštěvní řád nachází na zadní straně zakoupené vstupenky, kde je konkrétně v bodě 7. uvedeno, že majitel, resp. držitel vstupenky, je povinen dodržovat Návštěvní

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

řád Stadionu, zejména pak pokyny pořadatelské a bezpečnostní služby. Při porušení Návštěvního řádu Stadionu je splatná smluvní pokuta v příslušné výši.

39. Návštěvní řád, který je svou povahou obchodními podmínkami a jehož vydání žalobci ukládají veřejnoprávní předpisy, tak ve smyslu výše citovaných ustanovení nemusí být nezbytně součástí smlouvy, nemusí být k této smlouvě připojen, je však nezbytné, aby strana, v tomto případě žalobkyně, která odkazuje v části obsahu smlouvy na obchodní podmínky, prokázala, že obchodní podmínky, v tomto případě Návštěvní řád, které také část obsahu smlouvy tvoří, jsou druhé straně známy tak, jak ustanovení § 1751 odst. 1 o. z. a § 1799 o. z. upravuje. Z odkazu na obchodní podmínky, v tomto případě na Návštěvní řád, musí být zřejmé, že součástí smlouvy mají být též další konkrétní pravidla, která z povahy věci nemohou být obsažena v textu smlouvy, přičemž tato pravidla musí být určena tak, aby nevznikla pochybnost o jejich obsahu. Splnění požadavku seznámení se s obchodními podmínkami je přitom třeba posuzovat i v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 o. z. a mají-li se obchodní podmínky stát součástí smlouvy, musí s nimi být druhá strana seznámena už v době uzavření smlouvy.
40. Za této situace i odvolací soud dospívá k závěru, že žalovaný jako návštěvník měl jednoznačně možnost se s Návštěvním řádem, který představuje obchodní podmínky, jak před zakoupením vstupenky např. na webových stránkách, či přímo u pokladen, tak před vstupem na Stadion, u vstupů do něj, seznámit. Žalobkyně mu pro toto seznámení poskytla dostatečný prostor, přičemž bylo ve vlastním zájmu žalovaného, aby se seznámil s konkrétními podmínkami, za kterých se může jako návštěvník zúčastnit fotbalového utkání pořádaného žalobkyní na jejím fotbalovém Stadionu.
41. Z tohoto pohledu odvolací soud uzavírá, že samotné sjednání smluvní pokuty v Návštěvním řádu, který je fakticky obchodními podmínkami a který je druhé straně znám před zakoupením vstupenky či před vstupem na Stadion a tedy před uzavřením smluvního vztahu a se kterým má návštěvník možnost se jednoznačně seznámit, je v tomto případě v souladu se zákonem, a s ohledem na konkrétní okolnosti případu takovýto kontraktační proces je i pro spotřebitele zcela jasný a srozumitelný a smluvní pokuta sjednaná účastníky smluvního vztahu tímto způsobem žalovaného zavazuje.
42. Pokud pak jde o žalovaným v odvolacím řízení namítanou moderaci smluvní pokuty, tak k tomu musí odvolací soud uvést, že vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o spotřebitelský vztah, tak moderace smluvní pokuty dle ustanovení § 2051 o. z., tedy snížení nepřiměřené vysoké smluvní pokuty nepřichází v úvahu. Zde odvolací soud vychází z ustanovení § 1813 o. z. a na něj navazujícího ustanovení § 1815 o. z. Z tohoto pohledu pak v případě, pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že smluvní pokuta byla sjednána nepřiměřeně, tak právě z důvodu nepřiměřenosti smluvní pokuty by se jednalo o zakázané ujednání, přičemž k takovémuto jednání by nebylo přihlíženo, takové ujednání jakoby vůbec nebylo učiněno, šlo by o jednání zdánlivé. V tomto případě by žalobkyně na smluvní pokutu, po žalovaném v tomto řízení požadovanou, neměla nárok.
43. Z tohoto pohledu tedy odvolací soud posuzoval, zda je výše pokuty zakotvená v Návštěvním řádu přiměřená.
44. Ustanovením § 6 odst. 2. písm. c) Návštěvního řádu je návštěvníkům zakázáno vstupovat do oblastí, které nejsou pro návštěvníky povoleny (např. hrací plocha, zázemí stadionu, vnitřní prostory, místnosti funkcionářů) resp. vstupovat do oblastí, kam návštěvník nemá platné povolení (vstupenku). Za toto jednání je pak v návštěvním řádu v § 6 odst. 4. každému, kdo poruší zákaz či omezení, stanovena povinnost za každé jednotlivé porušení povinnosti uhradit žalobkyni smluvní pokutu ve výši 50 000 Kč s tím, že pokuta je splatná do pěti dnů od doručení výzvy k jejímu zaplacení. V § 5 odst. 1 Návštěvního řádu je pak zakotveno, že každý návštěvník Generali Areny je povinen chovat se tak, aby nedocházelo k poškozování Stadionu, jeho vybavení či poškozování

majetku či zdraví jiných osob a dále je povinen zachovávat čistotu a pořádek v Generali Areně. Každý návštěvník Stadionu je dále povinen svým chováním neomezovat či neobtěžovat jiné osoby při sledování akce, která v Generali Areně právě probíhá.

45. Smluvní pokuta ve výši 50 000 Kč stíhá osobu, která mimo svůj vyhrazený sektor, kam má vstupenku, vstoupí i do jiného prostoru, v konkrétních poměrech na ochoz stadionu žalobkyně ohraničený železnými zábranami tak, že tato osoba za toto porušení povinnosti zaplatí dle Návštěvního řádu v Návštěvním řádu nejvyšší zakotvenou pokutu 50 000 Kč. Jednotlivé sektory Stadionu žalobkyně jsou od sebe odděleny právě železnými zábranami, přičemž tak je oddělen i sektor fanoušků hostů od fanoušků domácích. Tak je to zcela nepochybně i z toho důvodu, že při střetu fanoušků obou táborů může dojít k zcela zásadním škodám nejen na majetku ale též na zdraví či životě a to nejen pokud jde o zdraví a život těchto fanoušků ale i pokud jde o ostatní návštěvníky Stadionu, kteří nemusí být příznivci ani jednoho z klubů a kdy se může jednat o osoby zcela zásadně zranitelné, jako jsou např. ženy či malé děti. Zabránit mísení fanoušků znesvářených klubů je zcela nepochybně v zájmu žalobkyně, stejně jako v zájmu všech ostatních návštěvníků Stadionu, včetně žalovaného. Žalobkyně má fakticky tuto povinnost dokonce zakotvenou veřejnoprávními předpisy (viz výše citované ustanovení § 7a odst. 1 zákona č. 115/2001 Sb.
46. S ohledem na zcela možné fatální následky, které mohou být způsobeny tím, že návštěvník, zejména fanoušek hostujícího mužstva, vstoupí do ohraničených prostor, kam nemá platné povolení (vstupenku), je sjednaná smluvní pokuta ve výši 50 000 Kč zcela nepochybně přiměřená i ve vztahu k tomuto návštěvníkovi, spotřebiteli. Takováto smluvní pokuta je zcela nepochybně i v rámci existujícího spotřebitelského vztahu mezi žalobkyní a žalovaným, přiměřená významu zajištěné povinnosti v okamžiku uzavírání smluvního vztahu. Ke skutečnostem, které nastaly po sjednání smluvní pokuty, při hodnocení případné nepřiměřenosti sjednané pokuty, přihlížet nelze (rozsudek NS ČR sp. zn. 23 Cdo 2192/2009).
47. Jestliže konkrétní okolnosti případu v projednávané věci, konkrétní chování žalovaného jako návštěvníka stadionu žalobkyně, které vyústilo v jeho pravomocné odsouzení za přestupek spáchaný z nedbalosti, a na základě kterého žalobkyně požaduje po žalovaném v tomto řízení na jistinu smluvní pokutu ve výši 50 000 Kč, nemůže být jakkoliv zohlednitelné při moderaci sjednané smluvní pokuty, tak takovéto jednání může být posuzováno z hlediska korektivu dobrých mravů a odvolací soud je tak oprávněn se zabývat otázkou, zda výkonu práva žalobkyně, uplatněného v tomto řízení, není namíste poskytnout pouze částečnou ochranu.
48. Korektiv dobrých mravů je souhrn etických, obecně uznávaných a zachovávaných zásad, jejichž dodržování je mnohdy zajišťováno i právními normami, tak aby každé jednání bylo v souladu s obecnými morálními zásadami demokratické společnosti. V současné době ustanovení § 6 či § 8 o. z. tak vystupuje jako nejzazší korektiv autonomie vůle. Není tak vyloučeno, aby i výkon práva odpovídající zákonu byl shledán v rozporu s dobrými mravy a z tohoto důvodu mu bude soudem odeprána právní ochrana a to zejména tehdy, je-li zřejmé, že výkon práva vede k nepřijatelným důsledkům projevujícím se mezi účastníky (nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3542/20). Korektiv dobrých mravů, který má zcela nepochybně normativní funkci, tak slouží k nalézání spravedlivého řešení za situace, pokud by vedlo formální použití právních norem k neudržitelným následkům. Úvaha soudu při použití korektivu dobrých mravů musí vycházet z okolností konkrétní věci a musí být podepřena konkrétními zjištěními. Pojem dobré mravy nelze vykládat pouze jako soubor mravních pravidel užívaných jako korektiv či doplňující obsahový faktor výkonu subjektivních práv a povinností ale jako příkaz soudci rozhodovat v souladu s ekvitou (nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 643/04).
49. V poměrech konkrétní věci má odvolací soud za prokázané, že žalovaný žalobkyni svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu. Sám žalovaný uvedl, že si není vědom toho, že by něco udělal, nebyl si vědom toho, že by měl vstoupit tam, kam neměl. Pokud byl pak žalovaný odsouzen za přestupek

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

dle § 5 odst. 1 písm. i) zákona č. 251/2016 Sb., jednalo se o přestupek, jak se podává z popisu skutku na bloku na pokutu z 15. 11. 2019, spáchaný z nedbalosti, přičemž za tento přestupek byla žalovanému uložena celkem zanedbatelná pokuta 300 Kč (soud je vázán rozhodnutím o přestupku, v projednávané věci byla žalovanému uložena pokuta v příkazním řízení - § 135 odst. 1 o. s. ř.). Z vyhodnocení kamerových záznamů, jak uvedla Policie ČR ve své zprávě ze dne 4. 10. 2019, stejně jako z vyrozumění učiněného Obvodním státním zastupitelstvím pro X dne 4. 10. 2019 se podává, že žalovaný od fanoušků, kteří lomcovali mříží a házeli pивní sudy stál opodál, aktivně se této výtržnosti nezúčastnil, v čemž orgány činné v trestním řízení spatřili nikoliv naplnění skutkové podstaty přečinu výtržnictví ale pouze možné porušení Návštěvního řádu Stadionu.

50. Samotná intenzita nedbalostního přestupkového jednání žalovaného, na základě kterého žalobkyně po žalovaném vymáhá v tomto řízení smluvní pokutu, tak byla z hlediska své závažnosti střední, o čemž svědčí i výše uložené smluvní pokuty 300 Kč. Žalovaný svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu na majetku žalobkyně ani na zdraví či životech ostatních návštěvníků. V podstatě jediným proviněním žalovaného jako fanouška hostujícího týmu bylo, že se ocitl na nepovoleném a tedy nesprávném místě, kde byl následně příslušníky Policie ČR zadržen a z těchto prostor vyveden.
51. Z tohoto pohledu má odvolací soud za to, že i při zcela zásadním významu konkrétního chráněného zájmu zajištěného smluvní pokutou, jak uvedeno výše, právě s ohledem na konkrétní jednání žalovaného dne 18. 8. 2019 na Stadionu žalobkyně, je namístě žalobkyni poskytnout ochranu pouze v části jí požadovaného nároku na smluvní pokutu, a to právě v částce 25 000 Kč s tím, že ve zbytku je namístě nárok žalobkyně posoudit jako nárok uplatněný v rozporu s dobrými mravy a jako takový jej pro částku 25 000 Kč odmítnout, nepřiznat mu soudem právní ochranu, v této části žalobu zamítnout včetně příslušnému úroku z prodlení. Tím, že bude žalovaný odvolacím soudem uznán povinným zaplatit žalobkyni částku 25 000 Kč na jistinu, dojde k nalezení spravedlivého řešení za konkrétní jednání žalovaného, jehož výsledkem bylo porušení Návštěvního řádu žalobkyně. Formální aplikace smluvní pokuty ve výši 50 000 Kč by byla nepřijatelným následkem pro žalovaného, nebyla by spravedlivým řešením tohoto konkrétního smluvního vztahu mezi účastníky.
52. Pokud pak jde o žalobkyni požadovaný a odvolacím soudem přiznaný úrok z prodlení, tak ten odpovídá jak skutkovým zjištěním ve vztahu k výzvě k zaplacení smluvní pokuty ze dne 21. 3. 2022 a lhůtě k úhradě smluvní pokuty zde uvedené, tak skutečnosti, že tato výzva byla žalovanému odeslána dne 30. 3. 2022, přičemž ten si ji na adrese svého trvalého pobytu nevyzvedl, když domněnka doby dojití odpovídá ustanovení § 573 o. z. Neuhradil-li žalovaný smluvní pokutu, tak se nepochybně dostal do prodlení, smluvní pokuta jako jakýkoliv jiný peněžitý dluh režimu ustanovení § 1970 o. z. nepochybně podléhá, výše smluvní pokuty pak respektuje ustanovení § 2 nařízení vlády č. 351/2003 Sb., při zohlednění reposazby platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení.
53. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku.
54. O náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně bylo odvolacím soudem rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř., v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., dle ustanovení § 142 odst. 2 na konci věty o. s. ř., když jak žalobkyně tak žalovaný měli v řízení před soudem prvního stupně stejný úspěch, resp. neúspěch.
55. O náhradě nákladů odvolacího řízení pak bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř., v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., opět dle ustanovení § 142 odst. 2 na konci věty o. s. ř., když i v odvolacím řízení byl úspěch a neúspěch žalobkyně a žalovaného stejný.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekucí návrhem.

Praha 10. ledna 2023

JUDr. Oto Kubeš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová